

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

4. De imagine S. Pauli Apostoli, quam frequenter intuebatur
Chrysostomus, & de S. Paulo Apostolo in specie eiusdem imaginis cum D.
Chrysostomo colloquente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

pradicante beato Syluestro agnoscerem, ex beneficiis ipsius beati Petri integræ me sanitanu comperi redditum.

D. Ioannes Damascenus lib. 1. de venerat. sanctarum imaginum, Leo Imperator in oratione Encomiastica in Ioannem Chrysoft. & Simeon Metaphrastes in uia eiusdem S. Chr. soft. De imagine S. Pauli Apostoli, quam frequenter intuebatnr Chrysoftomus, et de S. Paulo Apostolo in specie eiusdem imaginis cum D. Chrysoftomo colloquente.

CAP. IIII.

Beatus Ioannes peculiari quodam amore complectebatur sapientissimi Pauli epistolas. Erat autē illi in imagine effigies, ipsum Apostolum Paulum velut spirantem exprimens. Vbi pusillum quid temporis interquiescit pro subleuanda infirmitate corporis (si quidem supra naturæ conditionem peruigilabat) & quum nonihil ex Pauli epistolis percussisset, in Apostoli effigie fixius oculorum aciem intendebat, & quasi is in uuis superreferta in ipsum pressus contuitum defigebat. Hæc ibi Damascenus: Reliqua Leonis Imperatoris uerbis referemus. Cum diuinas eiusdem Apostoli epistolas Ioannes Episcopus interpres & expositor percurreret, erat, ut est uerisimile, dubia & suspensa cogitatione, dicens. Quis scit, an Deo grata sit mea interpretatio? Hæc cogitans, rogabat uti de ea re à Deo fieret certior. Quod etiam citò hoc modo factum est.

Quidam ex iis, qui Imperatori erant familiarissimi, offendit Imperatorem: qui mortem minatur, & mittitur, qui apud diuinum Pontificem Ioannem intercederet, vt noctu ad eum veniret propter metum Imperatoris, & sua ei exponeret, quibus assentiens sanctus, per Proclum iubet vt veniat. Nox aderat, & simul etiam aderat is, qui erat supplex. Vt eum admoueat, dat operam Proclus. Deinde primum adspicit per quoddam foramen, & videt Pontificem, vt consueuerat, in sede sedentem & scribentem. Ea autem erat interpretatio diuinarum epistolarum. Tunc autem, tunc illo terribili dignus habetur spectaculo. Videt enim Proclus diuinum Apostolum Paulum inclinatum post sedem ad caput Pontificis, & os admouentem auri eius detere, & cum eo colloquentem. Proclum accessit stupor & admiratio, quam ingressus esset qui cernebatur. Ignorabat enim quis esset, & rogat hominem, vt parū expectet, iussus paulo post adspicit & semel & bis, & erat idem spectaculum. Reprehenditur Proclus ab illo optimate, qui dixit: Non oportebat te, cum videres mortem quæ mihi expectatur, alium ad sanctum adducere. Ille autem ei affirmat, se de eo nihil cogitasse. His adhuc dobitantibus, præco ad matutina cantica excitat ligni pulsibus: Homo itaque reuertitur, in secundam noctem spem reiiciens. Accessit se

eunda
staculu
sit Pro
se cum
n: o op
labor e
pem se
datus e
eo ergo
dixit: C
les cur
Cum s
set, inc
perleg
imagin
Apost
Quibus
unus,
stus cer
egit gr
em, &
Impera
plet qu
ex diu

Ex hist
Mag
in
ex
P

cunda nox & terria, & erat, rursus simile spectaculum. His obstupefactus, vix tandem sensit Proclus, nemine vidente à Deo missum esse eum, qui loquebatur. Dicitque illi optimate: o optime, Deo resistente studiis omnibus labor est inutilis. Roga ergò Deum, ut tibi optem ferat. Dies aderat, & cum supplicis recodatus esset pontifex, rogavit an accessisset. De eo ergò ei significat Proclus, qui hæc etiam dicit: Cum tu præteritis noctibus seorsum esses cum alio, statui non temerè accedere. Cum sanctus autem rogasset, quisnam is esset, incipiens Proclus, verbis quidem totum persequitur miraculum, digito autem per imaginem evidentissimè probans, eum fuisse Apostolum, totam narrat seriem miraculorum. Quibus cum adhibuisset mentem hic vir divinus, aperte intellexit spectaculum: & factus certior se suam accepisse petitionem, Deo egit gratias. Deinde sic rursus accersit supplicem, & eum conuenit, & pro eo intercedit apud Imperatorè, & priori restituit magistratui, impletque promptius & alacrius, quæ restabant ex diuinis epistolis.

Ex histor. Tripert. lib. 1. cap. 4. & 5. Constantinus Magnus cum militia vexillum signo sanctæ crucis insignisset, nemo unquam huius signi minister vel ex vulnere mortuus, vel captivitate cladem perpassus est.